

al wat hij zegt op de letter gebeurt?' En de ouders van den jongen kwamen bij Jozef en scholden hem uit: 'Gij, met zulk een zoon kunt hier in 't dorp niet blijven – hij doodt onze kinderen!' Jozef zat er fel mede in, riep zijn zoontje en zegde hem: 'Waarom doet gij zulke leelijke dingen? Ge maakt dat alle menschen kwaad op ons worden, en er is niets anders meer dan ruzie.' En Jezus zegde: 'Ik zal het laten om u.' Maar 's anderen daags begon het spel opnieuw: elk woord dat de kleine knaap uitsprak, 't zij in 't goed of in 't kwaad, was een mirakel. Eens dat hij weer een ongeluk had verwekt, trok Jozef hem duchtig bij zijn oor, maar de knaap spartelde tegen, stelde zich in 't verweer, en riep uit: 'Gij weet niet wie ik ben, het is u genoeg te raden en niet te vinden, al ben ik nu hier, toch ben ik er eerder dan gij.' En vader Jozef was tenden raad, wist niet wat daarop gezegd. Maar de schoolmeester Zaccheus stond daar niet ver van en hoorde met verbaasdheid hoe zoo'n jong kind op zulke wijze zijn vader aansprak. Hij dacht er over na en kwam 's anderen daags bij den timmerman in zijn werkwinkel. Hij zegde hem: 'Jozef, uw zoontje is wijs voor zijne jaren, zend het naar de school, ik zal het de letters leeren, en met de letters ook de goede manieren opdat hij de oudere menschen eere en die van zijne jaren liefhebbe zonder hen te schaden.' En nu moest de kleine Jezus naar de school, zijn vrij leventje was uit. Meester Zaccheus spelde hem al de letters voor van A tot Z. Maar toen zegde Jezus tot den meester: 'Gij weet nog niet eens wat de A is en gij doet me de B zeggen. Leer mij eerst de A, en dan zal ik u uiteendoen wat de B is.' Meester Zaccheus was met zulk een spreuk den mond gestopt, wist niet wat daarop te zeggen, maar Jezus stond recht midden de leerlingen en sprak dat allen het hoorden: 'Luister, meester, het maaksel van de eerste letter, geeft er acht op, hoe de A heeft twee rechte lijnen en eene middenstreep welke de twee samenhoorende doorsnijden die schuin omhooggaan en op de punt samenloopen als eene dubbele ladder – drie teekens gelijk van aard, gewicht en maat – dat is het wezen der A.' Toen de meester uit den mond van den knaap zulke diepe wijsheid vernam, werd hij verlegen en riep uit voor al de leerlingen: 'Wee mij, ongelukkige, ik ben botgesteld door een leerling, ik heb schande over mij gehaald met dat kind op school aan te nemen!' En Zaccheus keerde weer naar Jozef den timmerman en zegde: 'Jozef, man, houd uw zoontje bij u thuis, ik kan zijn straffe blik niet verdragen, en zijne woorden begrijp ik niet, zijne redeneering gaat mijn verstand te boven. Ik meende een leerling te hebben en hij is mij de meester. Zulk kind is niet van menschen geboren, misschien wel ouder dan de schepping, – het vuur zelf kan hij bedwingen.' De brave man zou er gek van worden, zoodanig trok hij het zich ter harte. Te midden de klas liep hij de school uit al roepend: 'Vrienden, bedenk mijne schaamte, ik ben oud en een kind heeft mij bot gepraat. Als een ieder nu zeggen zal